

3 Κλασικά Οικονομικά

○ Adam Smith (1723-1790) (Σκωτσέζος)

○ Καθιέρωσε τα οικονομικά ως αυτόνομη
επιστήμη, με δικούς της νόμους, αρχές, κανόνες

○ Άρωμα: οικονομικά = πολιτική οικονομία
Π.Ε.Ο.: οικονομικά = οικονομική επιστήμη

○ Πατάμε πάνω στις φυσικές επιστήμες για
να κατακρούσουμε τις κινητικές επιστήμες
⇒ εργενής αυτορύθμιση της οικονομίας
⇒ φυσική τάξη
⇒ δεν χρειάζονται επιτελικές επεμβάσεις
(invisible hand, laissez faire, economic liberalism)

⊙ Κοινωνικές Στιβίμες δώ είναι όμω, μόνο
 Ποσοτικές, όμω ενσωματώνουν νόμω, θεώμω,
 δικαιώμω.

⊙ οικονομίω των ελευθέρων αγορών (markets)
 και των οικονομικών παραγοόντων (agents)

χέρμω $\sqrt{\text{κοινωνίω}}$ $\sqrt{\text{θεωρία μωσ οικονομίω}}$ =

Core-cutting
 ||

επιτελεσματικώ,
 ηθικώ,
 δικαίω } κατανόησ

ανάμωβα στους agents

⊕

Theory of Value
 ||

Προδωρισμώ
 των
 τίμωσ των

πρωόντων
 στις markets

1759: Theory of Moral Sentiments

Newton: αυτοκυβερνησιμο σύστημα όπου ο νόμος

της λογικότητας προσδιορίζει τις κινήσεις των πλανητών

Smith: οι άνθρωποι και οι νόμοι της ηθικής

και της δικαιοσύνης διατάζουν την ευτυχία

μέσα στην κοινωνία

1776: An Inquiry into the Nature and The Causes of the wealth of Nations

Οφέλη των οικονομικών της αγοράς

Ο ανακάλυψη του μηχανισμού μέσα στο τον οποίο αναπαραφέεται το κοινωνικό σύστημα

Ο νόμος που διατάζουν την λειτουργία της κοινωνίας, οι οποίοι λειτουργούν αυθόρμητα και αυβόουτα

○ ενώ ο κάθε ένας ενδιαφέρεται για τω⁴/₃
επιτυχία του ιδίου/ιδιωτικής του συμφέροντος
και μόνο, η κοινωνία αναπτύσσει μηχανισμούς
ανεπιθύμητους, του κοινωνικού συστήματος και
ενεργειών των ατομικών (ιδιωτικών) επιδιώξεων με
το γενικό (δημοτικό) συμφέρον

○ Τελικά: η ανεπιθύμητη επιδίωξη και επιτυχία

του ατομικού συμφέροντος μετατρέπεται σε
κοινωνικό όφελος, μέσω του ανταγωνισμού

Αλλά: Ατομικό συμφέρον, με συμπόδια και ηθική

Παρά: Ιδιωτικό συμφέρον ⊕ ανταγωνισμός
(υπόκειτο)

⇒ επιθυμητά κοινωνικά αποτελέσματα

○ 2 είναι τα δημόσια οικονομικά προβλήματα:

1^ο Προβλήματα Προσφυγής του Πλοίου των κοινωνιών (επηρεάζονται και από τις Προσφυγικές συνθήκες) και πρόβλημα ελιτισμού του Πλοίου αυτού στα μέλη της κοινωνίας

2^ο Προβλήματα Προσδιορισμού της Τιμής των αγαθών που περιέχονται στον πλοίο αυτό

1^ο = Θεωρία Κατανομής
 2^ο = Θεωρία Αξίας } ⇒ οι συνθήκες και οι νόμοι της αγοράς λύνουν και τα 2 αυτά προβλήματα

Μας ενδιαφέρει επίσης οι τιμές των αγαθών ενσωματώνουν τις αμοιβές των συντελεστών Προσφυγής

3 βασικοί νόμοι:
 1 η κοινωνική χρησιμότητα

καθορίζεται (Προβίαι, ΑΚΑ) των κοινωνικών προβλεπόμενων κερδών (Παύτινος και Τελικά) (Μυδενικός κέρδους) στον ανταγωνισμό

3 ανταγωνιστικές αναπροσαρμογές (φυσικοί νόμοι) επηρεάζουν πάντα την ισορροπία

Γενικά

Σε αντίθεση με τους νεοκλασικούς που τονίζουν τη βεβαιότητα της συσσώρευσης των Τεχνολογιών και του φυσικού κεφαλαίου, ο

Smith και όλοι οι κλασικοί υπεργραμμίζουν

τη βεβαιότητα της Προόδου συσσώρευσης Ποιοτικής εργασίας (καταμερίσματα εργασίας, κλιμακώσεις, εξειδικεύσεων κ.α.) (Παραγωγική εργασία)

Ποιοτική εργασία = productive labour

(vs non-productive labour)

επίσης, ένας κλασικός, βρετανός εμπόρο Ραϊφά ως συντελεστής παραγωγής η γη (το εδαφός), από το γέννημα είναι ο κύριος τόκος παραγωγής

Θεωρίες Αξίας Του Smith

Γενικά: νόμος των μισών τιμών για κάθε αγαθό & υπηρεσία

για κάθε συντελεστή παραγωγής

Διακρίση μεταβλ:

Θεμελιώδεις & φυσιικές τιμές

ορατίες & αγοραίες τιμές

σχετικές (+) πραγματικές τιμές

||
ονομαστικές (+)

Προαγγέλος των 2 κλάσεων διαφορισμών: τιμές (απόλυτες)

1) Σχετικές vs Απολυτές τιμές

2) ονομαστικές (φυσικές) vs πραγματικές τιμές

0 Smith διατύπωσε 3 θεωρίες αξίας

1.4 Εργασιακή Τεμπή Της ΑΥΤΟΑΝΑΚΤΙΜΗΣ

Αφής και Τ-Υ ΒΧΕΤΙΜΩΝ ΤΙΜΩΝ-ΠΛΟΒΟΤΗΤΩΝ

Ουσία Της Τεμπής:

Οι βχετικές τιμές Τ-Υ εργαζών στις αγορές τους είναι αναλογικές Τ-Υ βχετικών Πλοβοτήτων εργαζών

Που φοβόμαστε για Τ-Υ Προσώπων τους.

⇒ τιμή καθορίζεται από Τ-Υ Εργασία/Μόχθος

Το Προσάβλημα του Smith με το ελαφί (E)

και τον καστόρα (K)

$$\frac{P_E}{P_K} = \frac{L_E}{L_K}$$

χρ-ισμα
ώρες

Σε τι ότι χρ-ισμους 2 ώρες για να Πλαίσουμε

έναν (1) καστόρα και 1 ώρα για να Πλαίσουμε

1 ελαφί. Τότε $\underbrace{2E}_{\text{ετα}} = \underbrace{K}_{\text{ετα}}$ $\Leftrightarrow E = \frac{1}{2} K$

ελαφιών
καστόρων

Το I είναι τιμολογείται (κόστη, οφειλές) σε

Χρημα το μισό από τον I κόστος \Rightarrow

Η αξία του κόστους είναι διαφορά της

αξίας του εμπορεύ

Έχουμε: βραχυχρόνιο κωδικοποίηση τιμών

Έχουμε: τιμή εμπορεύ σε όρους τιμών κόστους
(-i αναφορά)

$\xrightarrow{\text{Και}}$ Σημεία για την απόκτηση εμπορεύ σε όρους

Τα σημεία για την απόκτηση των κόστους
(-i αναφορά)

(υπερέβα)

Με βάση την αρχή του ελαττώματος ανταγωνισμού

οποιαδήποτε άλλη αναλογία $I \neq K$ θα ήταν

επιπλέον και πάντα θα προεργαζόμαστε στην

αναλογία ισορροπίας $I = K$ (γιατί?)

Υποδείξτε ότι επικρατούσε $L E = L K$. Τι θα
γινόταν τότε?

Δεν θα κυνηγούσε κατόψεις και τις από το
κυνήγι του κατόψου αλλάζει L υπέρ, ενώ καμία
μην να κυνηγεί L υπέρ, να πηγαίει L ελάφια,
να κρατίζει Z L και να ανταλλάξει το άλλο
με L κατόψα. Έτσι, στις L υπέρ εργασίες θα
είχε L ελάφια και L κατόψα, ενώ διαφορετικά
με L υπέρ εργασίες θα είχε L μόνο κατόψα.

Υπόδειξη: Ο ελεύθερος ανταγωνισμός = όλοι είναι ελεύθεροι
να κυνηγούν κατόψεις και ελάφια.
Θα ανταλλάξουν οι κυνηγοί, με χρήμα

Οι κυνηγοί είναι ίδιους τύπους που εργάζονται και
δεν λογαριάζουν κατόψα ^{απολαύσεις} ελάφια, ούτε ανταλλάτουν κατόψα
Οι όλοι είναι ομοίωμα και οι να πηγαίνουν είτε
κατόψα είτε ελάφια \Rightarrow όχι ειδικευμένοι και καταμερισμός
των εργασιών

2.4 Εργασιακή Δεξιότητα της ετοιμοφάνειας

Εργασιακή και των λοιπών βιολογικών Παραγόνων,

και των Προσωπικών Τιμών

Ουσία της Δεξιότητας: η τιμή καθορίζεται από

το κόστος Παραγωγής

Σχόμς: βραχυχρόνιο καθορισμό Τιμών

Υποδείξεις

- 1. Πλήρης ανταγωνισμός
- 2. Σημείο βε σφαιρής ⇒ κρίμα και κόστος / αμοιβές των Παραγωγικών βιολογικών
- 3. η αξία ενός επιχειρήματος μετρείται από
 των Ποστών Εργασιακής που ετοιμάζει (Commands)
 για την Παραγωγή του (και από ο

Προσχωμα's (επιχειρηματίας) Περιφέρει το εμπόρευμα,

η επιχειρηματία φουβιάζει μια:

Θόλομενη και σταθερή Προσότητα ερχομής $L > 0$

Θόλομενη και σταθερή Προσότητα άνω των $T < v$

υποδομικών Προσχωματικών συμβολετών ερχομής

ερχομής, $A > 0$ οτότε τελικά

Τα L, A τα επιλέγει / ζυρά ο Προσχωματίας

εναρτάμενα από των Προσφορά τους από τους

ερχομής \rightarrow των τοβή, και εναρτάμενα από

των εναρτάμενη Προσότητα ερχομής $\bar{L} \leq L$

των ερχομής

4. η ερχομής η ορατή τιμή λοορρομής λοορρομής

Προσόντος η συμβολετή Προσχωματίας είναι $P > 0$

(Θόλομενη και σταθερή)

5) Το \bar{A} είναι τα ενδιαφερόμενα ανεξαρτησίμως μέσα της οικονομίας, το A δίνει επίσης παραφέτα, είναι ένα προϊόν (κεφάλαιο, γη, ...)

6) ο οφθαλμικός ή οφθαλμικός μισθός $\bar{\omega}$ είναι $\bar{\omega} > 0$ (δωρεάν και δωρεάν)

7) $\bar{\omega}$ είναι το νούμερο

Το $\bar{\omega}$:

η τιμή μισθού που θα έχει επικρατική στις εργασίες της οικονομίας

$$P = \underbrace{\omega L}_{\downarrow} + \underbrace{PA}_{\downarrow} + \underbrace{ZPA}_{\circlearrowleft}$$

οφθαλμική συνολική
αξία $\bar{\omega}$
εξουσιοδοτημένες εργασίες
" "
συνολική κέρση εργασιών
" "
συνολική εισοδήματα εργασιών

οφθαλμική συνολική
αξία (κόστος + εισοδήματα)
άλλων αυτοεξυπηρετούμενων
συντελεστών
Παραγωγής
εκτός εργασιών

$ZPA =$ ονομαστικό συνολικό κέρδος επί των εφελκων Z_A

Προσφωτισμοί

Προσφωτισμοί
Επινοήματα

$w =$ wage, $p =$ price, $z =$ rent (interest rate)

||

ονομαστικός μισθός

||

μισθολογία (οπιορτία) κόστος επιχείρησης + εσοδήματα εργατών

(για οπιορτία ως κλίμακα μισθολογίας)

ονομαστική τιμή =

μισθολογία (οπιορτία) κόστος επιχείρησης + εσοδήματα

εργατών επί των κλίμακων και χρονο/οπιορτία

στη προσφωτισμό των υπολοίπων συντελεστών

Προσφωτισμός

$Z =$ οπιορτία (μισθολογία) κέρδος των επιχειρηματιών

επί των εφελκων Z_A , δηλαδή

ο επιχειρηματίας δεν λαμβάνει κέρδος από τον

εφάρμοστο $z \rightarrow 1$

ο επιχειρηματίας κέρδος είναι απαραίτητο ως

επιβίωση z κινδύνου (και γενικότερα z

δυσχερέστατο συν-ιδιομέλος), αλλά δεν ανταγωνίζεται

έχουμε τον αρκ. του ΠΤΥΤΙΝΟΥ ^{αποκότι} κέρδους,

δηλ $z \rightarrow 0$

ο κέρδος είναι υπόλοιπο μερίκι (residual)
μερίδιος (αυτός που απομένει όταν αφαιρεθεί με

άλλα μερίδια z το προδιορισθέν)

Τελικά: $P = \omega L + (1+z) rA \Leftrightarrow \frac{P}{\omega} = L + (1+z) \frac{r}{\omega} A$

$\frac{P}{\omega}$ = ΟΧΕΤΙΜΗ ΤΙΜΗ και ΠΡΟΣΦΥΛΗ ΤΙΜΗ

Όταν $z \rightarrow 0$ έχουμε:

$$P = \omega L + PA \Leftrightarrow \omega L = P(I - A) \Leftrightarrow$$

$$\frac{P}{\omega} = \frac{L}{I - A}$$

τοτε τελικα, οπως και
στην παραπομπη

στης του Smith, οι σχετικες τιμες ειναι
αναλογικες των σχετικων ποσοτων των
βιολογικων παραγωγων

Τελος, εστω C ειναι η δυναμη και εστω

ποσοτητα παραγωγης βαρβαδων τιμιων τροφιων

$$\text{στην οικονομια} \Rightarrow Y = C + A \quad (A = \text{κεφαλαιουχικη} \text{ τροφια})$$

$$\text{τοτε } PC = \omega L + PA \Leftrightarrow$$

$$\frac{P}{\omega} = \frac{L}{C - A}, \quad C - A \neq 0 \rightarrow (C > A \Leftrightarrow \text{επιταμιευση})$$

$$\rightarrow (C < A \Leftrightarrow)$$

δανεισμος (επιταμιευση αρνητικη)

3-7 Θεωρία του Προβλεπόμενου Κόστους Προσφοράς

• Πιο ρεαλιστική ως προς τις Προβλέψεις των Δεσφών Απαιτήσεων (που διδασκαλάτε να νεοκλασικά οικονομικά)

• Θεωρούμε τις Προσφερόμενες Δεσφές

• Ανάπτυξη του σχήματος ότι η Θεωρία Κόστους βασίζεται στην εξμετάθεση των πόρων, αλλά εμφανι στην δύναμη του Προσφοράς

• 4 ασκήσεις (1 και 2) όπως και στην Προσφερόμενη Θεωρία, και έχουμε τώρα 3 αγαθά συμπληρωμένα, επιπλέον υποθέσεις:

→ 3 συντελεστές παραγωγής K, L, E
 (K=capital, L=labour, E=land (εδάφος, γη))

σε δοσμένες και σταθερές ποσότητες

→ 3 μοναδιαίες (ορισμένες) τιμές $w \rightarrow L$
 $r \rightarrow K$
 $p = \text{numeraire}$ δοσμένες και σταθερές $P \rightarrow E, C$

→ όλες οι τιμές είναι ομογενείς $\frac{10}{5}$

ή φυσικές (οματικές ⊕ πραγματικές)

→ $C = \text{Consumption}$ (κατανάλωση)

$$\text{Τότε } P \cdot C = W L + R K + P E$$

W, R είναι αγοραίες/ομοτιές τιμές

(ομομαθτικές και ομοτιές)

$$\text{Οότε } C = \frac{W}{P} L + \frac{R}{P} K + E \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow C = w L + r K + E \Leftrightarrow C - E = w L + r K$$

Παρατήρηση: η αγορά των κατανάλωσιμων αγαθών

είναι ίδια με την αγορά του εδάφους/γης

συντελεστή παραγωγής, δηλαδή, τρίμε ότι παράγουμε
στις τμη γαροφλιά

Το $w L + r K$ είναι το συνολικό πραγματικό

εξόδα νοικοκυριού → κόστος ελιξερικού

Σημάδι Κέρδος Παραγωγής = 0 \Leftrightarrow

$$\omega L + rK = Y \Leftrightarrow \frac{W}{P}L + \frac{R}{P}K = PY \Leftrightarrow$$

$$PY - \left(\frac{W}{P}L + \frac{R}{P}K \right) = 0, \text{ Τηλὰς κερδίζουμε}$$

ονομαστική
συνολική
έσοδα
Παραγωγών

ονομαστική
συνολική
κόστος
Παραγωγής

βλ. κλάσμα
βρίσκει

του

residual profit \Rightarrow

Κέρδος = ονομαστική εσοδα - ονομαστική
επιχορηγία

Πρόβλεψη:

Αν $(-E) > 0$, τότε έχουμε Παραγωγή
για να ανταπεριέλθει οφθίμων Παραγ

Αν $(-E) < 0$, τότε έχουμε αντιπαραγωγή
για, δηλ. η για δεν παράγει εσοδα χωρίς

Προσόντα όλα χαρακτηριστικά \Rightarrow λανθασμένη οφθίμων
Προσόντων

Κριτική της θεωρίας του
Προβλεπόμενου κέρτους (Προβλεπόμενος)

Για να προβλεψούμε το Γ , χρειαζόμαστε πρώτα
να προβλεψούμε το $w, z, \delta, \alpha, \beta$, χρειαζόμαστε
μία άλλη θεωρία όπως για να φτιάσουμε την
έν λόγω θεωρία όπως

→ υποστηρίχθηκε επί των Mill, Say και
άλλους κλασικούς οικονομολόγους, όχι όμως
όσο του Ricardo που επέμεινε στις
εργασιακές θεωρίες όπως (όπως και ο Marx)

Έκτος επί τις θεωρίες όπως, ο Smith
κελετάριζε την θεωρία του πτωτικού
κέρτους (συνήθως το μηδέν), μία θεωρία
μεγέθυνσης και μία θεωρία φορολογίας, Αυτισμού
Derby και Αυτισμού Χρυσού (χωρίς μαθηματικά τεχνικά)

Ο Smith όμως επέλεξε από τον πρόβλεψη

των τιμών (με τις θεωρίες της Αθροισμα), δηλαδή

των φρονη ότι υπάρχει πάντα εφικτός μια
φύσιν - δηλαδή τιμή $P^* > 0$, η οποία
έχει προβλεπτεί ότι τις θεωρίες Αθροισμα που
κατασκευάζονται από την φύση - το αόρατο χέρι,

ήταν ο πρώτος κλασικός οικονομολόγος που

θεωρούσε τις ενδογενείς μεταβολές

των τιμών κατά την αλληλεπίδραση του αόρατου

χέρι P^* , την λειτουργία της αγοράς ενδογενώς,

οι οποίες τελικά πάντα εφικτοποιούνται από

τη φύση, ανεξάρτητα των τιμών P^*

P^* λόγω του ανταγωνισμού στις αγορές

Smith: μεταβολή του $P^* \Rightarrow$ ενδογενής

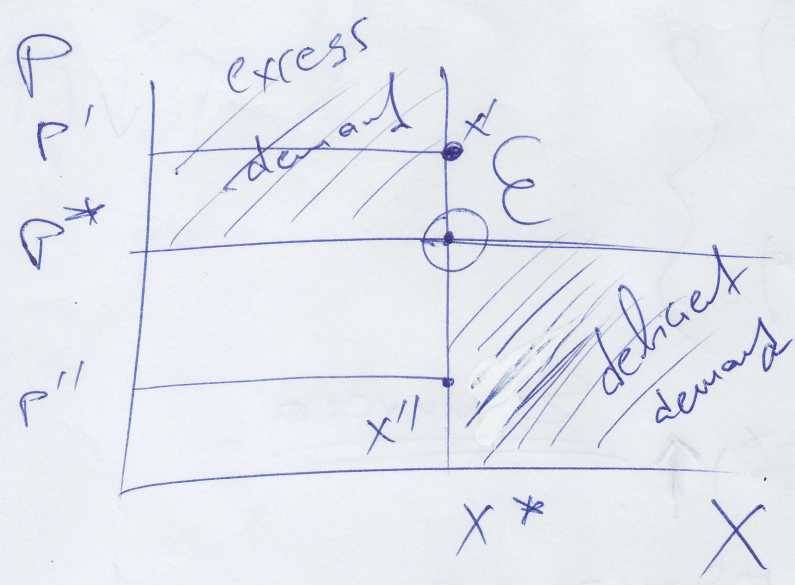
Σ κέρδη μια Προβλεπόμενη Τιμή Ισορροπίας

$P^* > 0$ υπάρχει πάντα μια εξέργιας future

(effective demand) $X^* > 0$ συντελεστής

Προσφοράς ως των Προσφορών, ανεξαρτήτως

ως Τύπος των Τιμών P^* $\Delta \Delta \epsilon \lambda \gamma$

το P δεν επαρκεί
 ως το X
 αλλά και το X
 δεν επαρκεί
 ως το P

$\Sigma =$ Ισορροπία της αγοράς $X^* = P^*$

$X^* = (K^*, L^*, E^*)$ εξεργίας future, ανεξαρτήτως

και των P^* και της Προσφοράς των συντελεστών

Προσφοράς $\bar{K}, \bar{L}, \bar{E}$, βελτίων, ή επιχευμένων για να

ορίσει εξεργίας τις ποσότητες Προσφορών

συμπεριεσταντων των θεσεων και συμπεριφερι εταβη

ανεργια $\hat{=}$ οχι, δελεση, $K^* \leq \bar{K}$

$$L^* \leq \bar{L}$$

$$E^* \leq \bar{E}$$

Μαζα το P^* (ανεργια) \Rightarrow $P^* \uparrow (P > P^*) \Rightarrow$

$$\Rightarrow X^* \uparrow (X' > X^*)$$

$$\Rightarrow X^* \downarrow (X'' < X^*)$$

$$P^* \downarrow (P'' < P^*) \Rightarrow$$

Συμμεταση:
 $(K^*, L^*, E^*) \uparrow$

⊙ $P^* \uparrow \Rightarrow X^* \uparrow \Rightarrow$ μαζα ανεργιας $\hat{=}$ αυτην τη

οραση των $\bar{K}, \bar{L}, \bar{E}$

\Rightarrow ανεργια μαζα
 συμπεριεσταντων παραγωγων

$$\begin{pmatrix} (\bar{K} - K^*) \downarrow \\ (\bar{L} - L^*) \downarrow \\ (\bar{E} - E^*) \downarrow \end{pmatrix}$$

⊙ $P^* \downarrow \Rightarrow X^* \downarrow \hat{=}$ $(K^*, L^*, E^*) \downarrow \Rightarrow$

\Rightarrow αυτην ανεργιας $\hat{=}$ μαζα οραση των

των $\bar{K}, \bar{L}, \bar{E} \Rightarrow$ ελατωση μαζα συμπεριεσταντων παραγωγων

$$\begin{pmatrix} (\bar{K} - K^*) \uparrow \\ (\bar{L} - L^*) \uparrow \\ (\bar{E} - E^*) \uparrow \end{pmatrix}$$